

**ZARZĄDZENIE NR 1705/2004
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 7.10.2004 r.**

w sprawie przyjęcia Autopoprawki wynikającej z poprawek, zawartych w Opinii Nr 99/2004 Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK z dnia 6 września 2004r. do projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej – druk nr 641.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się i przekazuje Radzie Miasta Krakowa autopoprawkę do projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej (wg druku nr 641) wynikającą z poprawek zawartych w Opinii Nr 99/2004 Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK z dnia 6 września 2004r.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta Krakowa.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

AUTOPOPRAWKA
Prezydenta Miasta Krakowa

wynikająca z poprawek, zawartych w Opinii Nr 99/2004 Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK z dnia 6 września 2004r. do projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej

Na podstawie § 33 ust. 1 Statutu Miasta Krakowa ustanowionego uchwałą Nr XLVIII/435/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 24 kwietnia 1996r. w sprawie Statutu Miasta Krakowa z uwzględnieniem zmian wprowadzonych uchwałą Nr CXVII/1042/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 20 maja 1998 r. oraz uchwałą Nr LXXXVIII/822/01 Rady Miasta Krakowa z dnia 17 października 2001 r. (tekst jednolity Dz. Urz. Woj. Małop. z 2002 r. Nr 91 poz. 1462) postanawia się, co następuje:

W związku z poprawką zawartą w Opinii Nr 99/2004 Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej wprowadza się następującą autopoprawkę:

- I. § 21-24, 30, 38, 42, 47-53, 110-112 projektu w/w uchwały otrzymują następujące brzmienie:

„§ 21.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego przez Panią **Teresę Kaczmarczyk** zamieszkałą w Krakowie, będącą współwłaścicielem działki nr 239/1 obr. 5:
 - 1) uwzględnia się w zakresie zmiany wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem 2ZO (wniosek o przeznaczenie części w/w działki na cele budowlane)
 - 2) częściowo uwzględnia się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału (wniosek o zwężenie w/w strefy).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 21 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 22.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego przez Pana **Mieczysława Stryczka** zamieszkałego w Chrzanowie, będącego współwłaścicielem działki nr 239/1 obr. 5:
 - 1) uwzględnia się w zakresie zmiany wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem 2ZO (wniosek o przeznaczenie części w/w działki na cele budowlane)
 - 2) częściowo uwzględnia się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału (wniosek o zwężenie w/w strefy).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 22 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 23.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego przez Panią **Terese Suder** zamieszkałą w Młoszowej, będącą współwłaścicielem działki nr 239/1 obr. 5:
 - 1) uwzględnia się w zakresie zmiany wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem 2ZO (wniosek o przeznaczenie części w/w działki na cele budowlane)
 - 2) częściowo uwzględnia się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału (wniosek o zwężenie w/w strefy).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 23 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 24.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego przez Panią **Halinę Dorman** zamieszkałą w Młoszowej, będącą współwłaścicielem działki nr 239/1 obr. 5:
 - 1) uwzględnia się w zakresie zmiany wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem 2ZO (wniosek o przeznaczenie części w/w działki na cele budowlane)
 - 2) częściowo uwzględnia się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału (wniosek o zwężenie w/w strefy).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 24 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 30.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu zarzutu wniesionego przez Pana **Marka Kopytko** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działki nr 237/3 obr. 5, a dotyczącego wyznaczenia w planie obszaru oznaczonego symbolem 2ZO (wniosek o przeznaczenie w/w działki na cele budowlane poprzez przesunięcie strefy ograniczonego użytkowania).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 30 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 38.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu zarzutu wniesionego Państwa **Terese Kanię, Kazimierza Kanię, Jolantę Kolbon i Dorotę Kolbon** zamieszkałych w Krakowie, będących współwłaścicielem działki nr 239/1 obr. 5, a dotyczącego nie przeznaczenia części w/w działki (od pasa ochronnego przy Rudawie do północnej granicy) na cele budowlane.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 38 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 42.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu zarzutu wniesionego przez Pana **Zbigniewa Jasińskiego** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działki nr 236 obr. 5, a dotyczącego wyznaczenia strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50m od stopy wału (wniosek o poszerzenie terenu pod budownictwo jednorodzinne).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 42 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 47.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego przez Pana **Pawła Małeckiego** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działki nr 242/4 obr. 5:
 - 1) uwzględnić się w zakresie zmiany wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem ZO (wniosek o przeznaczenie w/w działki na cele budowlane)
 - 2) odrzucić się w zakresie planowanej drogi 2KL przechodzącej przez w/w działkę.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 47 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 48.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego przez Panią **Wandę Małecką** zamieszkałą w Krakowie, będącą właścicielem działki nr 242/3 obr. 5:
 - 1) uwzględnić się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o przeznaczenie na cele budowlane)
 - 2) odrzucić się w zakresie planowanej drogi 2KL.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 48 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 49.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu zarzutu wniesionego przez Pana **Edwarda Kulę** i Pana **Władysława Kulę** zamieszkałych w Krakowie, będących współwłaścicielami działki nr 238/10 obr. 5, a dotyczącego nie przeznaczenia w/w działki na cele budowlane (7M4 – budownictwo wielorodzinne niskiej intensywności).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 49 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 50.

1. Postanawia się o uwzględnieniu zarzutu wniesionego przez Panią **Beatę Zabdyr** i Pana **Rafała Kucharczyka** zamieszkałych w Krakowie, będących współwłaścicielem działki nr 240 obr. 5, a dotyczącego nie przeznaczenia w/w działki na cele budowlane.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 50 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 51.

1. Postanawia się o uwzględnieniu zarzutu wniesionego przez Pana **Marka Kopytko** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działki nr 238/12 obr. 5, a dotyczącego wyznaczenia w planie obszaru oznaczonego symbolem ZO (wniosek o przeznaczenie w/w działki na cele budowlane).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 51 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 52.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu zarzutu wniesionego przez Panię **Annę i Małgorzatę Kawalec** zamieszkałe w Krakowie, będące współwłaścicielem działki nr 239/1 obr. 5, a dotyczącego nie przeznaczenia w/w działki na cele budowlane.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 52 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 53.

1. Postanawia się o odrzuceniu zarzutu wniesionego przez Panią **Annę Walas** zamieszkałą w Krakowie, mającą w użytkowaniu działkę nr 242/4 obr. 5 na zasadzie notarialnego

dożywocia, a dotyczące ustaleń przyjętych w planie – przeznaczenia w/w działki pod drogę 2KL.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 53 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 110.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego Pana **Leszka Szafrąńskiego** zamieszkałego w Krakowie, będącego współwłaścicielem działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5:
 - 1) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działek (wniosek o przeznaczenie na cele budowlane)
 - 2) odrzuca się w zakresie ustaleń przyjętych w planie utrudniających użytkowanie – lokalizacja wentylacji tunelu przy w/w działkach, wzrost hałasu i zanieczyszczeń oraz propozycja wyburzenia budynku mieszkalnego.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 110 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 111.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego Panią **Alinę Malotta-Wręgę** zamieszkałą w Krakowie, będącą współwłaścicielem działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5:
 - 1) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działek (wniosek o przeznaczenie na cele budowlane)
 - 2) odrzuca się w zakresie ustaleń przyjętych w planie utrudniających użytkowanie – lokalizacja wentylacji tunelu przy w/w działkach, wzrost hałasu i zanieczyszczeń oraz propozycja wyburzenia budynku mieszkalnego.
3. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 111 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 112.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu zarzutu wniesionego Panią **Danutę Wąs** zamieszkałą w Krakowie, będącą współwłaścicielem działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5:
 - 1) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działek (wniosek o przeznaczenie na cele budowlane)
 - 2) odrzuca się w zakresie ustaleń przyjętych w planie utrudniających użytkowanie – lokalizacja wentylacji tunelu przy w/w działkach, wzrost hałasu i zanieczyszczeń oraz propozycja wyburzenia budynku mieszkalnego.
4. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 112 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.”

II. Treść Załączników Nr 21-24, 30, 38, 42, 47-53, 110-112 otrzymuje następujące brzmienie:

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Teresę Kaczmarczyk:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Teresę Kaczmarczyk został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pani Teresy Kaczmarczyk dotyczący wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem ZZO (wniosek o przeznaczenie części działki nr 239/1 obr. 5 na cele budowlane) oraz wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału (wniosek o zwężenie w/w strefy).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 239/1 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem ZZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT), rolnym (RP) oraz miejskiej zieleni publicznej (ZP).

- 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
- 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 5) Ze względu na przebieg tunelu oraz lokalizację urządzeń związanych z Trasą Zwierzyniecką utrzymuje się w tekście projektu planu zapis wyznaczający nad pasem tunelu tereny otwarte z zielenią. Dla pozostałej części działki zmienia się zapis na tereny mieszkalnictwa jednorodzinne niskiej intensywności.
- 6) Odnośnie strefy ograniczonego użytkowania terenu związanego z obwałowaniami rzeki Rudawy, Rada Miasta przeanalizowała zasadność zarzutu pod kątem prawidłowości przyjętych w planie rozwiązań, ale opierając się na treści ustawy Prawo wodne, nie mogła znaleźć podstaw do weryfikacji przedstawionych w planie rozwiązań i rezygnacji z wprowadzonych ograniczeń zagospodarowania działki. Rada uznała, że sporządzony projekt planu musi uwzględniać obowiązujące ustawy, a tym samym zapewnić zgodność uchwały w sprawie planu z przepisami prawa. Przyjęte w rozwiązaniach przestrzennych parametry szerokości strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy są zgodne z art.85 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo Wodne.
- 7) Równocześnie opierając się na zapisie art. 85 ust. 3 w/w ustawy Rada Miasta Krakowa częściowo uwzględniła zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zapisu umożliwiającego zrealizowanie zabudowy w odległości mniejszej niż to wynika z ustawy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 8) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Teresę Kaczmarczyk:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały,

zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczną takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Mieczysława Stryczka:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Mieczysława Stryczka został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pana Mieczysława Stryczka dotyczący wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem 2ZO (wniosek o przeznaczenie części działki nr 239/1 obr. 5 na cele budowlane) oraz wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału (wniosek o zwięźenie w/w strefy).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 239/1 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT), rolnym (RP) oraz miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z

- dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
- 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
 - 5) Ze względu na przebieg tunelu oraz lokalizację urządzeń związanych z Trasą Zwierzyniecką utrzymuje się w tekście projektu planu zapis wyznaczający nad pasem tunelu tereny otwarte z zielenią. Dla pozostałej części działki zmienia się zapis na tereny mieszkalnictwa jednorodzinne niskiej intensywności.
 - 6) Odnośnie strefy ograniczonego użytkowania terenu związanego z obwałowaniami rzeki Rudawy, Rada Miasta przeanalizowała zasadność zarzutu pod kątem prawidłowości przyjętych w planie rozwiązań, ale opierając się na treści ustawy Prawo wodne, nie mogła znaleźć podstaw do weryfikacji przedstawionych w planie rozwiązań i rezygnacji z wprowadzonych ograniczeń zagospodarowania działki. Rada uznała, że sporządzony projekt planu musi uwzględniać obowiązujące ustawy, a tym samym zapewnić zgodność uchwały w sprawie planu z przepisami prawa. Przyjęte w rozwiązaniach przestrzennych parametry szerokości strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy są zgodne z art.85 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo Wodne.
 - 7) Równocześnie opierając się na zapisie art. 85 ust. 3 w/w ustawy Rada Miasta Krakowa częściowo uwzględnia zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zapisu umożliwiającego zrealizowanie zabudowy w odległości mniejszej niż to wynika z ustawy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
 - 8) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
 - 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
 - 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Mieczysława Stryczka:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Teresę Suder:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Teresę Suder został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pani Teresy Suder dotyczący wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem 2ZO (wniosek o przeznaczenie części działki nr 239/1 obr. 5 na cele budowlane) oraz wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału (wniosek o zwięźenie w/w strefy).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 239/1 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT), rolnym (RP) oraz miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).

- 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 5) Ze względu na przebieg tunelu oraz lokalizację urządzeń związanych z Trasą Zwierzyniecką utrzymuje się w tekście projektu planu zapis wyznaczający nad pasem tunelu tereny otwarte z zielenią. Dla pozostałej części działki zmienia się zapis na tereny mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności.
- 6) Odnośnie strefy ograniczonego użytkowania terenu związanego z obwałowaniami rzeki Rudawy, Rada Miasta przeanalizowała zasadność zarzutu pod kątem prawidłowości przyjętych w planie rozwiązań, ale opierając się na treści ustawy Prawo wodne, nie mogła znaleźć podstaw do weryfikacji przedstawionych w planie rozwiązań i rezygnacji z wprowadzonych ograniczeń zagospodarowania działki. Rada uznała, że sporządzony projekt planu musi uwzględniać obowiązujące ustawy, a tym samym zapewnić zgodność uchwały w sprawie planu z przepisami prawa. Przyjęte w rozwiązaniach przestrzennych parametry szerokości strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy są zgodne z art.85 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo Wodne.
- 7) Równocześnie opierając się na zapisie art. 85 ust. 3 w/w ustawy Rada Miasta Krakowa częściowo uwzględniła zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zapisu umożliwiającego zrealizowanie zabudowy w odległości mniejszej niż to wynika z ustawy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 8) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Teresę Suder:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis

stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Halinę Dorman:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Halinę Dorman został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pani Haliny Dorman dotyczący wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem 2ZO (wniosek o przeznaczenie części działki nr 239/1 obr. 5 na cele budowlane) oraz wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału (wniosek o zwężenie w/w strefy).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 239/1 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT), rolnym (RP) oraz miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).

- 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 5) Ze względu na przebieg tunelu oraz lokalizację urządzeń związanych z Trasą Zwierzyniecką utrzymuje się w tekście projektu planu zapis wyznaczający nad pasem tunelu tereny otwarte z zielenią. Dla pozostałej części działki zmienia się zapis na tereny mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności.
- 6) Odnośnie strefy ograniczonego użytkowania terenu związanego z obwałowaniami rzeki Rudawy, Rada Miasta przeanalizowała zasadność zarzutu pod kątem prawidłowości przyjętych w planie rozwiązań, ale opierając się na treści ustawy Prawo wodne, nie mogła znaleźć podstaw do weryfikacji przedstawionych w planie rozwiązań i rezygnacji z wprowadzonych ograniczeń zagospodarowania działki. Rada uznała, że sporządzony projekt planu musi uwzględniać obowiązujące ustawy, a tym samym zapewnić zgodność uchwały w sprawie planu z przepisami prawa. Przyjęte w rozwiązaniach przestrzennych parametry szerokości strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy są zgodne z art.85 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo Wodne.
- 7) Równocześnie opierając się na zapisie art. 85 ust. 3 w/w ustawy Rada Miasta Krakowa częściowo uwzględniła zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zapisu umożliwiającego zrealizowanie zabudowy w odległości mniejszej niż to wynika z ustawy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 8) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Halinę Dorman:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis

stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Marka Kopytko:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Marka Kopytko został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pana Marka Kopytko dotyczący wyznaczenia w planie obszaru oznaczonego symbolem ZZO (wniosek o przeznaczenie działki nr 237/3 obr. 5 na cele budowlane poprzez przesunięcie strefy ograniczonego użytkowania).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 237/3 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem ZZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
 - 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany,

- polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającego zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinnego niskiej intensywności.
- 5) Odnośnie strefy ograniczonego użytkowania terenu związanego z obwałowaniami rzeki Rudawy, Rada Miasta przeanalizowała zasadność zarzutu pod kątem prawidłowości przyjętych w planie rozwiązań, ale opierając się na treści ustawy Prawo wodne, nie mogła znaleźć podstaw do weryfikacji przedstawionych w planie rozwiązań i rezygnacji z wprowadzonych ograniczeń zagospodarowania działki. Rada uznała, że sporządzony projekt planu musi uwzględniać obowiązujące ustawy, a tym samym zapewnić zgodność uchwały w sprawie planu z przepisami prawa. Przyjęte w rozwiązaniach przestrzennych parametry szerokości strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy są zgodne z art.85 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo Wodne.
 - 6) Równocześnie opierając się na zapisie art. 85 ust. 3 w/w ustawy Rada Miasta Krakowa częściowo uwzględnia zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zapisu umożliwiającego zrealizowanie zabudowy w odległości mniejszej niż to wynika z ustawy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
 - 7) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
 - 8) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
 - 9) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 10) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Marka Kopytko:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art.

4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważyła sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Państwa Teresę Kanię, Kazimierza Kanię, Jolantę Kołbon i Dorotę Kołbon:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Teresę Kanię został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Państwa Teresy Kani, Kazimierza Kani, Jolanty Kołbon i Doroty Kołbon dotyczący nie przeznaczenia części działki nr 239/1 obr. 5 (od pasa ochronnego przy Rudawie do północnej granicy) na cele budowlane.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 239/1 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT), rolnym (RP) oraz miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).

- 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 5) Ze względu na przebieg tunelu oraz lokalizację urządzeń związanych z Trasą Zwierzyniecką utrzymuje się w tekście projektu planu zapis wyznaczający nad pasem tunelu tereny otwarte z zielenią. Dla pozostałej części działki zmienia się zapis na tereny mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności.
- 6) W terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”.
- 7) Równocześnie opierając się na zapisie art. 85 ust. 3 w/w ustawy Rada Miasta Krakowa wprowadza w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zapisu umożliwiającego zrealizowanie zabudowy w odległości mniejszej niż to wynika z ustawy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 8) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Państwa Teresę Kanię, Kazimierza Kanię, Jolantę Kolbon i Dorotę Kolbon:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art.

4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważyła sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współzycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Zbigniewa Jasińskiego:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Zbigniewa Jasińskiego został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pana Zbigniewa Jasińskiego dotyczący wyznaczenia strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50m od stopy wału (wniosek o poszerzenie terenu pod budownictwo jednorodzinne).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 236 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO oraz budownictwo mieszkaniowe o intensywności zabudowy do 0,4 oznaczone symbolem 9M4 (z zastrzeżeniem dla południowej części terenów, położonych w strefie ograniczonego użytkowania terenu w związku z przebiegiem obwałowań rzeki Rudawy spełnienie wymogów wynikających z art. 85 Ustawy – Prawo Wodne).
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., przeważająca część przedmiotowego terenu położona była w obszarze miejskiej zieleni publicznej (ZP). Pozostała zachodnia część znajdowała się w obszarze mieszkaniowym o intensywności zabudowy do 0,4 (M4).

- 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
- 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany, polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającego zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności.
- 5) Odnośnie strefy ograniczonego użytkowania terenu związanego z obwałowaniami rzeki Rudawy, Rada Miasta przeanalizowała zasadność zarzutu pod kątem prawidłowości przyjętych w planie rozwiązań, ale opierając się na treści ustawy Prawo wodne, nie mogła znaleźć podstaw do weryfikacji przedstawionych w planie rozwiązań i rezygnacji z wprowadzonych ograniczeń zagospodarowania działki. Rada uznała, że sporządzony projekt planu musi uwzględniać obowiązujące ustawy, a tym samym zapewnić zgodność uchwały w sprawie planu z przepisami prawa. Przyjęte w rozwiązaniach przestrzennych parametry szerokości strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy są zgodne z art.85 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo Wodne.
- 6) Równocześnie opierając się na zapisie art. 85 ust. 3 w/w ustawy Rada Miasta Krakowa częściowo uwzględnia zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zapisu umożliwiającego zrealizowanie zabudowy w odległości mniejszej niż to wynika z ustawy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 7) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 8) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 9) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 10) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Zbigniewa Jasińskiego:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Pawła Małeckiego:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Pawła Małeckiego został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pana Pawła Małeckiego dotyczący wyznaczonego w planie obszaru oznaczonego symbolem ZO (wniosek o przeznaczenie działki nr 242/4 obr. 5 na cele budowlane) oraz planowanej drogi 2KL przechodzącej przez w/w działkę.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 242/4 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO oraz w części pod drogę 2 KL.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze rolnym (RP) i miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).

- 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany, polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającego zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności (w zakresie części działki przeznaczonej do tej pory pod zieleń).
- 5) Natomiast przebieg drogi lokalnej 2KL, o której mowa w zarzucie jest niezbędny dla zapewnienia powiązania komunikacyjnego rejonu ul. Hamernia z centrum Krakowa.
- 6) Rozpatrując zarzut w nawiązaniu do całości rozstrzygnięć planistycznych w przedmiotowym obszarze oraz możliwości wprowadzenia korekty satysfakcjonującej składającego zarzut Rada Miasta uznała, że powyższe rozstrzygnięcie jest rozwiązaniem prawidłowym służącym zasadniczemu celowi jakim jest zapewnienie ciągu drogowego o znaczeniu lokalnym będącego istotnym powiązaniem komunikacyjnym w tej części miasta.
- 7) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest rozwój sieci drogowej w mieście. W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 8) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Pawła Małeckiego:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1

nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.

- w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późn. zm.) z treści której wynika, że prezydent miasta, jako zarządca dróg publicznych w mieście jest zobowiązany do opracowania projektów rozwoju sieci drogowej (Art.19 ust.5 i Art. 20 pkt.1).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie zarzutu w zakresie przebiegu drogi lokalnej 2KL.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Wandę Małecką:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Wandę Małecką został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pani Wandy Małeckiej dotyczący planowanej drogi 2KL oraz przeznaczenia działki nr 242/3 obr. 5 (wniosek o przeznaczenie w/w działki na cele budowlane).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 242/3 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze rolnym (RP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
 - 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany,

- polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającej zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności.
- 5) Natomiast przebieg drogi lokalnej 2KL, o której mowa w zarzucie jest niezbędny dla zapewnienia powiązania komunikacyjnego rejonu ul. Hamernia z centrum Krakowa.
 - 6) Rozpatrując zarzut w nawiązaniu do całości rozstrzygnięć planistycznych w przedmiotowym obszarze oraz możliwości wprowadzenia korekty satysfakcjonującej składającego zarzut Rada Miasta uznała, że powyższe rozstrzygnięcie jest rozwiązaniem prawidłowym służącym zasadniczemu celowi jakim jest zapewnienie ciągu drogowego o znaczeniu lokalnym będącego istotnym powiązaniem komunikacyjnym w tej części miasta.
 - 7) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest rozwój sieci drogowej w mieście. W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 8) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Wandę Małecką:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu,

który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.

- w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późn. zm.) z treści której wynika, że prezydent miasta, jako zarządca dróg publicznych w mieście jest zobowiązany do opracowania projektów rozwoju sieci drogowej (Art.19 ust.5 i Art. 20 pkt.1).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie zarzutu w zakresie przebiegu drogi lokalnej 2KL.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panów Edwarda Kulę i Władysława Kulę:

1. Zarzut wniesiony przez Panów Edwarda Kulę i Władysława Kulę został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Panów Edwarda Kuli i Władysława Kuli dotyczący nie przeznaczenia działki nr 238/10 obr. 5 na cele budowlane (7M4 – budownictwo wielorodzinne niskiej intensywności).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 238/10 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze rolnym (RP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
 - 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany,

- polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składających zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinne niskiej intensywności.
- 5) Rozpatrując zarzut w nawiązaniu do całości rozstrzygnięć planistycznych w przedmiotowym obszarze oraz możliwości wprowadzenia korekty satysfakcjonującej składającego zarzut Rada Miasta uznała, że powyższe rozstrzygnięcie jest rozwiązaniem prawidłowym służącym zasadniczemu celowi jakim jest kształtowanie przestrzeni i zachowanie ładu przestrzennego
 - 6) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu w zakresie przeznaczenia działki pod budownictwo wielorodzinne niskiej intensywności, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panów Edwarda Kulę i Władysława Kulę:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie przeznaczenia działki pod budownictwo wielorodzinne.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Beatę Zabdyr i Pana Rafała Kucharczyka:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Beatę Zabdyr i Pana Rafała Kucharczyka został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pani Beaty Zabdyr i Pana Rafała Kucharczyka dotyczący nie przeznaczenia działki nr 240 obr. 5 na cele budowlane.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 240 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze rolnym (RP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
 - 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany,

- polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składających zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinnego niskiej intensywności.
- 5) Wymienione wyżej okoliczności dają podstawy do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Beatę Zabdyr i Pana Rafała Kucharczyka:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym). Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest uwzględnienie zarzutu.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Marka Kopytko:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Marka Kopytko został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania. Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pana Marka Kopytko dotyczący wyznaczenia w planie obszaru oznaczonego symbolem ZO (wniosek o przeznaczenie działki nr 238/12 obr. 5 na cele budowlane).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 238/12 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze rolnym (RP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
 - 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany,

- polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającego zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności.
- 5) Wymienione wyżej okoliczności dają podstawy do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Marka Kopytko:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym). Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest uwzględnienie zarzutu.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panię Małgorzatę i Annę Kawalec:

1. Zarzut wniesiony przez Panię Małgorzatę i Annę Kawalec został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pań Małgorzaty i Anny Kawalec dotyczący nie przeznaczenia działki nr 239/1 obr. 5 na cele budowlane.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 239/1 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT), rolnym (RP) oraz miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
 - 4) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.

- 5) Ze względu na przebieg tunelu oraz lokalizację urządzeń związanych z Trasą Zwierzyniecką utrzymuje się w tekście projektu planu zapis wyznaczający nad pasem tunelu tereny otwarte z zielenią. Dla pozostałej części działki zmienia się zapis na tereny mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności.
- 6) W terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”.
- 7) Równocześnie opierając się na zapisie art. 85 ust. 3 w/w ustawy Rada Miasta Krakowa wprowadza w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zapisu umożliwiającego zrealizowanie zabudowy w odległości mniejszej niż to wynika z ustawy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 8) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panię Małgorzatę i Annę Kawalec:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Annę Walas:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Annę Walas został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pani Anny Walas dotyczący ustaleń przyjętych w planie – przeznaczenia działki nr 242/4 obr. 5 pod drogę 2KL.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 242/4 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem ZZO oraz w części pod drogę 2 KL.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze rolnym (RP) i miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Rozpatrując zarzut w nawiązaniu do całości rozstrzygnięć planistycznych w przedmiotowym obszarze oraz możliwości wprowadzenia korekty satysfakcjonującej składającej zarzut stwierdzono, że ulica będąca przedłużeniem ul. Przybyszewskiego (od ulicy Buszka) stanowi ciąg drogowy o znaczeniu lokalnym zapewniający istotne powiązania w tej części miasta. Przebieg drogi lokalnej 2KL jest niezbędny dla zapewnienia powiązania komunikacyjnego rejonu ul. Hamernia z centrum Krakowa. Rada Miasta uznała, że powyższe rozstrzygnięcie jest rozwiązaniem prawidłowym.

- 4) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest rozwój sieci drogowej w mieście. W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 5) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
- 6) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany, polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającej zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinne niskiej intensywności (w zakresie części działki przeznaczonej do tej pory pod zielen).
- 7) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Annę Walas:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu,

który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.

- w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późn. zm.) z treści której wynika, że prezydent miasta, jako zarządca dróg publicznych w mieście jest zobowiązany do opracowania projektów rozwoju sieci drogowej (Art.19 ust.5 i Art. 20 pkt.1).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie zarzutu w zakresie przebiegu drogi lokalnej 2KL.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Leszka Szafrąńskiego:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Leszka Szafrąńskiego został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pana Leszka Szafrąńskiego dotyczący przeznaczenia działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5 (wniosek o przeznaczenie w/w działek na cele budowlane) oraz ustaleń przyjętych w planie utrudniających użytkowanie – lokalizacja wentylacji tunelu przy w/w działkach, wzrost hałasu i zanieczyszczeń oraz propozycja wyburzenia budynku mieszkalnego.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., przeważająca część działki nr 238/7 obr. 5 położona była w obszarze rolnym (RP). Niewielki fragment zachodniej części znajdował się w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT). Natomiast działka nr 238/9 obr. 5 położona była w obszarze miejskiej zieleni publicznej (ZP).

- 3) Problem niekwestionowanej konieczności realizacji powiązań międzydzielnicowych po zachodniej stronie miasta dla odciążenia z ruchów tranzytowych Alei 3 Wieszczy stanowi przedmiot dyskusji od 1977r. tj. tworzenia planu ogólnego Krakowskiego Zespołu Miejskiego. Dyskusjom tym towarzyszy rozpoznanie uwarunkowań oraz wypowiedzi ekspertów, w tym z zakresu geologiczno-inżynierskiego i szeroko pojętej problematyki ekologicznej. Pojawienie się w planie z roku 1994 wariantu B dla przebiegu tzw. tunelu długiego (w stosunku do rozwiązań w poprzednich planach) stanowiło efekt szerokiej dyskusji specjalistów, w którym przeważały argumentacje ekologiczne, poparte wystąpieniami pisemnymi mieszkańców rejonu Woli Justowskiej (pozostawienie dwóch wariantów w planie z 1994 r. było spowodowane niedokończeniem dyskusji na etapie uchwalania planu i obligacji dokonania tych rozstrzygnięć przez Radę Miasta następnej kadencji). W wyniku przeprowadzonych ponownych szerokich dyskusji z udziałem specjalistów i społeczeństwa w roku 1998 Rada Miasta Krakowa podjęła dwie uchwały w przedmiotowej sprawie. Pierwsza dotyczyła wyboru wariantu dla przebiegu Trasy (przyjęto wariant „B” jako rozwiązanie optymalne z uwagi na konieczność minimalizacji kolizji z istniejącym magistralnym uzbrojeniem podziemnym) druga przystąpienia do opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej dla uporządkowania sytuacji prawnej. Kwestionowanie rozstrzygnięć Rady Miasta w przedmiotowej sprawie (w tym wybranego wariantu Trasy) nie może skutkować uwzględnieniem zarzutów składanych do planu. Konsekwencją prawną ich uwzględnienia byłaby bowiem konieczność zmiany uchwały Rady Miasta Krakowa Nr CXIV/1024/98 z dnia 22 kwietnia 1998 r. w sprawie wyboru wariantu przebiegu Trasy Zwierzynieckiej.
- 4) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
- 5) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
- 6) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany, polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającego zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinne niskiej intensywności.
- 7) W odniesieniu do istniejącej zabudowy zapis projektu planu przewiduje jej utrzymanie z zachowaniem możliwości poprawy standardów. W tym względzie do obiektów zlokalizowanych bezpośrednio nad tunelem przy jego wlocie decydować będą względy i możliwości techniczne na etapie projektowania realizacyjnego.
- 8) W obszarze ZZO nie ma stacji emisyjno-filtrującej dla której strefa uciążliwości wynosi 100m (są one zlokalizowane w centralnej części przebiegu Trasy poza terenami budowlanymi) natomiast czerpnia powietrza zlokalizowana jest w odległości powyżej 130m od granicy działki.
- 9) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 10) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest zapewnienie i utrzymanie zieleni w mieście oraz rozwój sieci drogowej w mieście. W

świecie złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

- 11) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w piśmie.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Pana Leszka Szafrąńskiego:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).
- w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późn. zm.) z treści której wynika, że prezydent miasta, jako

zarządca dróg publicznych w mieście jest zobowiązany do opracowania projektów rozwoju sieci drogowej (Art.19 ust.5 i Art. 20 pkt.1).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Alinę Malotta-Wręgę:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Alinę Malotta-Wręgę został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pani Aliny Malotta-Wręgi dotyczący przeznaczenia działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5 (wniosek o przeznaczenie w/w działek na cele budowlane) oraz ustaleń przyjętych w planie utrudniających użytkowanie – lokalizacja wentylacji tunelu przy w/w działkach, wzrost hałasu i zanieczyszczeń oraz propozycja wyburzenia budynku mieszkalnego.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., przeważająca część działki nr 238/7 obr. 5 położona była w obszarze rolnym (RP). Niewielki fragment zachodniej części znajdował się w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT). Natomiast działka nr 238/9 obr. 5 położona była w obszarze miejskiej zieleni publicznej (ZP).

- 3) Problem niekwestionowanej konieczności realizacji powiązań międzydzielnicowych po zachodniej stronie miasta dla odciążenia z ruchów tranzytowych Alei 3 Wieszczy stanowi przedmiot dyskusji od 1977r. tj. tworzenia planu ogólnego Krakowskiego Zespołu Miejskiego. Dyskusjom tym towarzyszy rozpoznanie uwarunkowań oraz wypowiedzi ekspertów, w tym z zakresu geologiczno-inżynierskiego i szeroko pojętej problematyki ekologicznej. Pojawienie się w planie z roku 1994 wariantu B dla przebiegu tzw. tunelu długiego (w stosunku do rozwiązań w poprzednich planach) stanowiło efekt szerokiej dyskusji specjalistów, w którym przeważały argumentacje ekologiczne, poparte wystąpieniami pisemnymi mieszkańców rejonu Woli Justowskiej (pozostawienie dwóch wariantów w planie z 1994 r. było spowodowane niedokończeniem dyskusji na etapie uchwalania planu i obligacji dokonania tych rozstrzygnięć przez Radę Miasta następnej kadencji). W wyniku przeprowadzonych ponownych szerokich dyskusji z udziałem specjalistów i społeczeństwa w roku 1998 Rada Miasta Krakowa podjęła dwie uchwały w przedmiotowej sprawie. Pierwsza dotyczyła wyboru wariantu dla przebiegu Trasy (przyjęto wariant „B” jako rozwiązanie optymalne z uwagi na konieczność minimalizacji kolizji z istniejącym magistralnym uzbrojeniem podziemnym) druga przystąpienia do opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej dla uporządkowania sytuacji prawnej. Kwestionowanie rozstrzygnięć Rady Miasta w przedmiotowej sprawie (w tym wybranego wariantu Trasy) nie może skutkować uwzględnieniem zarzutów składanych do planu. Konsekwencją prawną ich uwzględnienia byłaby bowiem konieczność zmiany uchwały Rady Miasta Krakowa Nr CXIV/1024/98 z dnia 22 kwietnia 1998 r. w sprawie wyboru wariantu przebiegu Trasy Zwierzynieckiej.
- 4) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
- 5) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
- 6) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany, polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającej zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinne niskiej intensywności.
- 7) W odniesieniu do istniejącej zabudowy zapis projektu planu przewiduje jej utrzymanie z zachowaniem możliwości poprawy standardów. W tym względzie do obiektów zlokalizowanych bezpośrednio nad tunelem przy jego wlocie decydować będą względy i możliwości techniczne na etapie projektowania realizacyjnego.
- 8) W obszarze ZZO nie ma stacji emisyjno-filtrującej dla której strefa uciążliwości wynosi 100m (są one zlokalizowane w centralnej części przebiegu Trasy poza terenami budowlanymi) natomiast czerpnia powietrza zlokalizowana jest w odległości powyżej 130m od granicy działki.
- 9) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 10) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest zapewnienie i utrzymanie zieleni w mieście oraz rozwój sieci drogowej w mieście. W

świecie złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

- 11) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w piśmie.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Alinę Malotta - Wręgę:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).
- w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późn. zm.) z treści której wynika, że prezydent miasta, jako

zarządca dróg publicznych w mieście jest zobowiązany do opracowania projektów rozwoju sieci drogowej (Art.19 ust.5 i Art. 20 pkt.1).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Danutę Wąs:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Danutę Wąs został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Pani Danuty Wąs dotyczący przeznaczenia działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5 (wniosek o przeznaczenie w/w działek na cele budowlane) oraz ustaleń przyjętych w planie utrudniających użytkowanie – lokalizacja wentylacji tunelu przy w/w działkach, wzrost hałasu i zanieczyszczeń oraz propozycja wyburzenia budynku mieszkalnego.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działek nr 238/7 i 238/9 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem 2ZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., przeważająca część działki nr 238/7 obr. 5 położona była w obszarze rolnym (RP). Niewielki fragment zachodniej części znajdował się w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT). Natomiast działka nr 238/9 obr. 5 położona była w obszarze miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Problem niekwestionowanej konieczności realizacji powiązań międzydzielnicowych po zachodniej stronie miasta dla odciążenia z ruchów tranzytowych Alei 3 Wieszczy

stanowi przedmiot dyskusji od 1977r. tj. tworzenia planu ogólnego Krakowskiego Zespołu Miejskiego. Dyskusjom tym towarzyszy rozpoznanie uwarunkowań oraz wypowiedzi ekspertów, w tym z zakresu geologiczno-inżynierskiego i szeroko pojętej problematyki ekologicznej. Pojawienie się w planie z roku 1994 wariantu B dla przebiegu tzw. tunelu długiego (w stosunku do rozwiązań w poprzednich planach) stanowiło efekt szerokiej dyskusji specjalistów, w którym przeważały argumentacje ekologiczne, poparte wystąpieniami pisemnymi mieszkańców rejonu Woli Justowskiej (pozostawienie dwóch wariantów w planie z 1994 r. było spowodowane niedokończeniem dyskusji na etapie uchwalania planu i obligacji dokonania tych rozstrzygnięć przez Radę Miasta następnej kadencji). W wyniku przeprowadzonych ponownych szerokich dyskusji z udziałem specjalistów i społeczeństwa w roku 1998 Rada Miasta Krakowa podjęła dwie uchwały w przedmiotowej sprawie. Pierwsza dotyczyła wyboru wariantu dla przebiegu Trasy (przyjęto wariant „B” jako rozwiązanie optymalne z uwagi na konieczność minimalizacji kolizji z istniejącym magistralnym uzbrojeniem podziemnym) druga przystąpienia do opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej dla uporządkowania sytuacji prawnej. Kwestionowanie rozstrzygnięć Rady Miasta w przedmiotowej sprawie (w tym wybranego wariantu Trasy) nie może skutkować uwzględnieniem zarzutów składanych do planu. Konsekwencją prawną ich uwzględnienia byłaby bowiem konieczność zmiany uchwały Rady Miasta Krakowa Nr CXIV/1024/98 z dnia 22 kwietnia 1998 r. w sprawie wyboru wariantu przebiegu Trasy Zwierzynieckiej.

- 4) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
- 5) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie możliwości zabudowy działki (niska intensywność zabudowy terenu poza pasem zieleni nad przebiegiem tunelu).
- 6) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany, polegające na wyznaczeniu na działce, będącej własnością składającej zarzut terenu mieszkalnictwa jednorodzinnej niskiej intensywności.
- 7) W odniesieniu do istniejącej zabudowy zapis projektu planu przewiduje jej utrzymanie z zachowaniem możliwości poprawy standardów. W tym względzie do obiektów zlokalizowanych bezpośrednio nad tunelem przy jego wlocie decydować będą względy i możliwości techniczne na etapie projektowania realizacyjnego.
- 8) W obszarze ZZO nie ma stacji emisyjno-filtrującej dla której strefa uciążliwości wynosi 100m (są one zlokalizowane w centralnej części przebiegu Trasy poza terenami budowlanymi) natomiast czerpnia powietrza zlokalizowana jest w odległości powyżej 130m od granicy działki.
- 9) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 10) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest zapewnienie i utrzymanie zieleni w mieście oraz rozwój sieci drogowej w mieście. W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest

nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

- 11) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w piśmie.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Panią Danutę Wąs:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważyła sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).
- w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późn. zm.) z treści której wynika, że prezydent miasta, jako zarządca dróg publicznych w mieście jest zobowiązany do opracowania projektów rozwoju sieci drogowej (Art.19 ust.5 i Art. 20 pkt.1).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu.”

III. § 3-14, 18, 20, 27, 33-35, 40, 105, 117 projektu w/w uchwały otrzymują następujące brzmienie:

„§ 3.

Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Annę Kraszewską** zamieszkałą w Krakowie, będącą współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:

- 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
- 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).

Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 3 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 4.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Józefa Kareckiego** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działki nr 213/17 i współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:

- 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
- 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 4 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 5.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Małgorzatę Adamską-Cieślik** zamieszkałą w Krakowie, będącą współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:

- 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
- 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o zwężenie pasa zieleni ZU).

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 5 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 6.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Mariana Nowaka** zamieszkałego w Krakowie, będącego współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinnego).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 6 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 7.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa **Aleksandrę i Andrzeja Kamińskich** zamieszkałych w Krakowie, będących współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinnego).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 7 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 8.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Andrzeja Marca** zamieszkałego w Krakowie, będącego współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o objęcie obszarem M4).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 8 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 9.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Joannę Lipkę** zamieszkałą w Krakowie, będącą współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o objęcie obszarem M4).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 9 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 10.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa **Magdalenę Stolfę-Paję i Jarosława Paję** zamieszkałych w Krakowie, będących współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o wyznaczenie terenów budowlanych).

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 10 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 11.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Wiesława Stoczkiewicza** zamieszkałego w Krakowie, będącego współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o objęcie obszarem M4).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 11 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 12.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Jana Krokosza** zamieszkałego w Krakowie, będącego współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o objęcie obszarem M4).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 12 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 13.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa **Grażynę i Jana Owińskich** zamieszkałych w Krakowie, będących współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinnego).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 13 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 14.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Grażynę Bilopotocką-Łacką** zamieszkałą w Krakowie, będącą współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinnego).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 14 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 18.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa **Monikę i Sławomira Ptaszkiewiczów** zamieszkałych w Krakowie, będących właścicielem działki nr 261/1 obr. 11, a dotyczącego wyznaczenia w planie obszaru oznaczonego symbolem 14ZU.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 18 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 20.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Mariana Mazurka** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działki nr 230 obr. 11, a dotyczącego wyznaczenia w planie obszaru oznaczonego symbolem 14ZU (wniosek o przeznaczenie części działki nr 230 obr. 11 na cele budowlane)
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 20 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 27.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Adama Szymańskiego** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działki nr 257/3 obr. 11, a dotyczącego wyznaczenia strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 27 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 33.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Janinę Kwiecień** zamieszkałą w Krakowie, będącą właścicielem działek nr 111/2-11 (przed podziałem 111/1) i 214 obr. 11, a dotyczącego nie przeznaczenia działek nr 111/7 i 214 obr. 11 na cele budowlane.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 33 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 34.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Roberta Kwietnia** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działek nr 192/2 i 192/3 obr. 11, a dotyczącego nie przeznaczenia w/w działek na cele budowlane.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 34 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 35.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana **Wiesława Kraszewskiego** zamieszkałego w Krakowie, będącego właścicielem działki nr 213/3 i współwłaścicielem działki nr 213/18 obr. 11:
 - 1) uwzględnia się w zakresie zmiany przeznaczenia działki nr 213/18
 - 2) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 35 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 40.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa **Annę i Jerzego Karwackich** zamieszkałych w Krakowie, będących właścicielem działki nr 215/3 obr.11, a dotyczącego nie przeznaczenia w/w działki na cele budowlane.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 40 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 105.

1. Postanawia się o częściowym uwzględnieniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Annę Turską** zamieszkałą w Krakowie, będącą właścicielem działki nr 259 obr. 11, a dotyczącego ustaleń przyjętych w planie (wniosek o uwzględnienie w zapisie pozwolenia na przeprowadzenie remontu domu na obszarze oznaczonym symbolem 14ZU).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 105 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.

§ 117.

1. Postanawia się o następującym rozpatrzeniu nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią **Władysławę Mokse** zamieszkałą w Krakowie, będącą współwłaścicielem działki nr 213/19 obr. 11:
 - 1) odrzuca się w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału
 - 2) uwzględnia się w zakresie przeznaczenia działki (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia zarzutu zawiera załącznik Nr 117 do niniejszej uchwały, stanowiący jej integralną część.”

IV. Treść Załączników nr 3-14, 18, 20, 27, 33-35, 40, 105, 117 ulega zmianie w następujący sposób:

„Załącznik Nr 3 do
Uchwały nr
Rady Miasta Krakowa
z dnia

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Annę Kraszewską:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Annę Kraszewską został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu

- ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
- obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
- 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałą Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pani Anny Kraszewskiej dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
- 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla przebiegu Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
 - 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
 - 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.

- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zieleń urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Annę Kraszewską:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób

- rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Józefa Kareckiego:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Józefa Kareckiego został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Józefa Kareckiego dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU, natomiast działki nr 213/17 obr. 11 w obszarach przeznaczonych na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU i budownictwo mieszkaniowe o intensywności zabudowy do 0,4 oznaczone symbolem 15M4. Południowo-zachodnia część działki nr 213/17 leży poza granicami opracowania, a więc nie dotyczy jej przesądzenia projektu planu.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., działka nr 213/19 położona była w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT). Natomiast

- działka nr 213/17 znajdowała się w obszarze mieszkaniowym o intensywności zabudowy do 0,4 (M4).
- 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
 - 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
 - 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
 - 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zieleni urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
 - 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
 - 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
 - 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
 - 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Józefa Kareckiego:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o

uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Małgorzatę Adamską-Cieślik:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Małgorzatę Adamską-Cieślik został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pani Małgorzaty Adamskiej-Cieślik dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o zwięźenie pasa zieleni ZU).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Małgorzatę Adamską-Cieślik:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Mariana Nowaka:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Mariana Nowaka został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Mariana Nowaka dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Mariana Nowaka:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa Aleksandrę i Andrzeja Kamińskich:

1. Zarzut wniesiony przez Państwa Aleksandrę i Andrzeja Kamińskich został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Państwa Aleksandry i Andrzeja Kamińskich dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne). Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzonej oznaczonej symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Państwa Aleksandrę i Andrzeja Kamińskich:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Andrzeja Marca:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Andrzeja Marca został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Andrzeja Marca dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o objęcie obszarem M4).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Andrzeja Marca:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Joannę Lippę:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Joannę Lippę został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Panią Joannę Lippę dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o objęcie obszarem M4).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne o rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Joannę Lippę:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa Magdalenę Stolfa-Paję i Jarosława Paję:

1. Zarzut wniesiony przez Państwa Magdalenę Stolfa-Paję i Jarosława Paję został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Państwa Magdaleny Stolfa-Paji i Jarosława Paji dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o wyznaczenie terenów budowlanych).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta

- i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
 - 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
 - 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zieleni urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
 - 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
 - 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
 - 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
 - 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Państwa Magdalenę Stolfa-Paję i Jarosława Paję:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Wiesława Stoczkiewicza:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Wiesława Stoczkiewicza został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Wiesława Stoczkiewicza dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o objęcie obszarem M4).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Wiesława Stoczkiewicza:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Jana Krokosza:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Jana Krokosza został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Jana Krokosza dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o objęcie obszarem M4).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Jana Krokosza:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa Grażynę i Jana Owsieńskich:

1. Zarzut wniesiony przez Państwa Grażynę i Jana Owsieńskich został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Państwa Grażyny i Jana Owsieńskich dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
4. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzone) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właściciela, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Państwa Grażynę i Jana Owińskich:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Grażynę Biłopotocką-Łącką:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Grażynę Biłopotocką-Łącką został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pani Grażyny Biłopotockiej-Łąckiej dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
4. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Grażynę Bilopotocką-Łącką:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa Monikę i Sławomira Ptaszkiewiczów:

1. Zarzut wniesiony przez Państwa Monikę i Sławomira Ptaszkiewiczów został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Państwa Moniki i Sławomira Ptaszkiewiczów dotyczący wyznaczenia w planie obszaru oznaczonego symbolem 14ZU.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 261/1 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 14ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zieleń urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 5) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 6) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 7) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 8) Wymienione w pkt 6 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Państwa Monikę i Sławomira Ptaszkiewiczów:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis

stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Mariana Mazurka:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Mariana Mazurka został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Mariana Mazurka dotyczący wyznaczenia w planie obszaru oznaczonego symbolem 14ZU (wniosek o przeznaczenie części działki nr 230 obr. 11 na cele budowlane).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 230 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na budownictwo mieszkaniowe o intensywności zabudowy do 0,4 oznaczone symbolem 15M4 oraz zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU. Południowo-zachodnia część działki leży poza granicami opracowania, a więc nie dotyczy jej przesądzenia projektu planu.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT). Pozostała część działki znajdowała się w obszarze mieszkaniowym o intensywności zabudowy do 0,4 (M4).

- 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
- 4) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 5) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 6) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 7) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 8) Wymienione w pkt 6 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Mariana Mazurka:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Adama Szymańskiego:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Adama Szymańskiego został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Adama Szymańskiego dotyczący wyznaczenia strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 257/3 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 14ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Adama Szymańskiego:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Janinę Kwiecień:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Janinę Kwiecień został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pani Janiny Kwiecień dotyczący nie przeznaczenia działek nr 111/7 i 214 obr. 11 na cele budowlane.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
 - 3) W piśmie złożono również wniosek o uwzględnienie podziału działki nr 111/1. Zarząd Miasta Krakowa rozpatrzył tą część zarzutu pozytywnie zaznaczając, że podział działek w projekcie planu nie jest obligatoryjny.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 111/7 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na budownictwo mieszkaniowe o intensywności zabudowy do 0,4 oznaczone symbolem 11M4, natomiast działki nr 214 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleni urządzonej oznaczonej symbolem 13ZU oraz budownictwo mieszkaniowe o intensywności zabudowy do 0,4 oznaczone symbolem 15M4 (z zastrzeżeniem spełnienia wymogów wynikających z art. 85 Ustawy - Prawo wodne dla północnej części terenów położonych w strefie ograniczonego użytkowania w związku z

- przebiegiem obwałowań rzeki Rudawy). Południowo-zachodnia część działki nr 214 leży poza granicami opracowania, a więc nie dotyczą jej przesądzenia projektu planu.
- 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przeważająca część działki nr 111/7 i niewielka część działki nr 214 położone były w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT). Pozostała część działki nr 111/7 znajdowała się w obszarze miejskiej zieleni publicznej (ZP). Natomiast przeważająca część działki nr 214 położona był w obszarze mieszkaniowym o intensywności zabudowy do 0,4 (M4).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
 - 4) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzone) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
 - 5) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
 - 6) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
 - 7) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
 - 8) Wymienione w pkt 6 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu.
 - 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
 - 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Janinę Kwiecień:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczną takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Roberta Kwietnia:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Roberta Kwietnia został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Roberta Kwietnia dotyczący nie przeznaczenia działek nr 192/2 i 192/3 obr. 11 na cele budowlane.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działek nr 192/2 i 192/3 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleni urządzonej oznaczonej symbolem 13ZU oraz budownictwo mieszkaniowe o intensywności zabudowy do 0,4 oznaczone symbolem 15M4 (z zastrzeżeniem spełnienia wymogów wynikających z art. 85 Ustawy - Prawo wodne dla północnej części terenów położonych w strefie ograniczonego użytkowania w związku z przebiegiem obwałowań rzeki Rudawy). Południowo-zachodnia przeważająca część działek leży poza granicami opracowania, a więc nie dotyczą jej przesądzenia projektu planu.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze mieszkaniowym o intensywności zabudowy do 0,4 (M4).

- 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
- 4) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zieleń urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 5) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 6) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 7) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 8) Wymienione w pkt 6 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Roberta Kwietnia:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Pana Wiesława Kraszewskiego:

1. Zarzut wniesiony przez Pana Wiesława Kraszewskiego został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pana Wiesława Kraszewskiego dotyczący przeznaczenia działki nr 213/18 oraz wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działek nr 213/3 i 213/18 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na budownictwo mieszkaniowe o intensywności zabudowy do 0,4 oznaczone symbolem 15M4 oraz zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 13ZU. Południowo-zachodnia część działek leży poza granicami opracowania, a więc nie dotyczą jej przesądzenia projektu planu.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r., przeważająca część przedmiotowego terenu położona była w obszarze mieszkaniowym o intensywności zabudowy do 0,4 (M4). Północny fragment działki nr 213/18 znajdował się w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).

- 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zieleni urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Pana Wiesława Kraszewskiego:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały,

zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Państwa Annę i Jerzego Karwackich:

1. Zarzut wniesiony przez Państwa Annę i Jerzego Karwackich został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Państwa Anny i Jerzego Karwackich dotyczący nie przeznaczenia działki nr 215/3 obr.11 na cele budowlane.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 215/3 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzonej oznaczoną symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
 - 4) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z

- dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zieleni urzędzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 5) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
 - 6) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
 - 7) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
 - 8) Wymienione w pkt 6 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu.
 - 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
 - 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Państwa Annę i Jerzego Karwackich:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być

skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Annę Turską:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Annę Turską został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.

Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pani Anny Turskiej dotyczący ustaleń przyjętych w planie (wniosek o uwzględnienie w zapisie pozwolenia na przeprowadzenie remontu domu na obszarze oznaczonym symbolem 14ZU).
W piśmie zawarto również prośbę o interpretację zapisu 14ZU – wyjaśnienia dotyczące zapisu ustaleń planu stwarzających możliwość działań inwestycyjnych umieszczono w poniższych punktach.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 259 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzoną oznaczoną symbolem 14ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta

- i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
 - 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
 - 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzone) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
 - 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
 - 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
 - 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
 - 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Annę Turską:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.

Uzasadnienie faktyczne rozpatrzenia nieuwzględnionej przez Zarząd Miasta Krakowa części zarzutu wniesionego przez Panią Władysławę Mokse:

1. Zarzut wniesiony przez Panią Władysławę Mokse został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
 - dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania.
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
 - 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta. Zarzuty nieuwzględnione i częściowo uwzględnione zostały przedłożone Radzie Miasta a wśród nich zarzut Pani Władysławy Moksy dotyczący wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania wzdłuż obwałowań rzeki Rudawy w odległości 50 m od stopy wału oraz przeznaczenia działki nr 213/19 obr. 11 (wniosek o wyznaczenie terenów mieszkalnictwa jednorodzinne).
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego częściowym uwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów w części nieuwzględnionej skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
4. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść nieuwzględnionej części zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
 - 1) Projekt planu określa lokalizację działki nr 213/19 obr. 11 w obszarze przeznaczonym na zieleń urządzonej oznaczonych symbolem 13ZU.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu A jej przebiegu (KT).
 - 3) Projektowany ciąg komunikacyjny określany roboczym mianem „Trasy Zwierzynieckiej” stanowi podstawowy element docelowego układu drogowego miasta i został utrzymany w uchwalonym 16 kwietnia 2003 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.

- 4) Pomimo wprowadzonych zmian związanych z wyborem wariantu B Trasy Zwierzynieckiej i uwolnienia w projekcie planu całego terenu na cele inwestycyjne, w terenach sąsiadujących z Rudawą, istnieją ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów szczególnych. Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne stanowi, iż „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się: wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Od zakazów określonych w ww. przepisie, może zwolnić jedynie, w drodze decyzji, marszałek województwa (art. 85 ust. 3).
- 5) Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa wzięła pod uwagę, że Zarząd Miasta wykorzystując przywołany powyżej zapis art. 85 ust. 3 ustawy - Prawo wodne częściowo uwzględnił zarzut poprzez wprowadzenie w ustaleniach projektu planu dla tych terenów zieleni zapisu w ramach użytkowania dopuszczalnego umożliwiającego zrealizowanie zabudowy pod warunkiem uzyskania pozytywnej decyzji Marszałka Województwa Małopolskiego. W przypadku uzyskania pozytywnego stanowiska, skorygowany zapis planu jako linię zabudowy ustalił minimalną odległość 25 m od stopy wału.
- 6) Komisja Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK do projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniosła poprawkę (Opinia Nr 99/2004 z dnia 6 września 2004r.) w zakresie ustaleń 13ZU i 14 ZU (zielenie urządzona) proponując zmianę ich zapisu na M4 (mieszkalnictwo jednorodzinne).
- 7) Prezydent Miasta Krakowa w trybie autopoprawki przyjął w/w poprawkę. W tekście ustaleń planu oraz na rysunku planu wprowadzone zostaną stosowne zmiany.
- 8) Wymienione w pkt 4 okoliczności wpływają na brak podstaw do całkowitego uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu, a w konsekwencji jego częściowe odrzucenie w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w treści zarzutu.
- 9) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest respektowanie zasad profilaktyki powodziowej oraz przepisów dotyczących ograniczania skutków powodzi.
- 10) W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
- 11) Rozważano także ewentualność uwzględnienia tej części zarzutu. Uznano jednak, że skutkiem takiej decyzji byłoby naruszenie obowiązujących przepisów prawa.

Uzasadnienie prawne rozpatrzenia nieuwzględnionej części zarzutu wniesionego przez Panią Władysławę Mokse:

Generalną podstawą prawną rozpatrzenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu.

Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli stwierdza niesprzeczność takich

rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że sposób rozpatrzenia przedmiotowego zarzutu, nie powoduje stanu naruszenia prawa, może zatem być skutecznie wprowadzony do ustaleń planu. Rozpatrując zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt 1), zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury. Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach przywoływanej wyżej ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229, z późn. zm.), gdzie art. 85 ust. 1 pkt 4 stanowi, że „dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się (...) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału”. Natomiast, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od niektórych zakazów określonych w w/w ust. 1 (art. 85 ust. 3).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest częściowe odrzucenie zarzutu w zakresie wyznaczonej strefy ograniczonego użytkowania, zaś w pozostałej części jego uwzględnienie.”

V. Treść Załącznika Nr 83 otrzymuje następujące brzmienie:

„Załącznik Nr 83 do
Uchwały nr
Rady Miasta Krakowa
z dnia

Uzasadnienie faktyczne odrzucenia zarzutu wniesionego przez Państwa Natalię i Wiesława Rydlów:

1. Zarzut wniesiony przez Państwa Natalię i Wiesława Rydlów został szczegółowo zbadany przez Zarząd Miasta Krakowa w oparciu o materiał dowodowy, który stanowiły:
 - dokumenty formalno-prawne obrazujące przebieg procesu planistycznego (Uchwała Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu, komunikaty, obwieszczenia i zawiadomienia, wnioski zgłoszone do planu, opinie i uzgodnienia dotyczące projektu planu, zgłoszone zarzuty i protesty, informacja o zbadaniu

- spójności rozwiązań projektu z polityką przestrzenną Miasta określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa),
- dowodowe materiały merytoryczne (materiały analityczne stanu istniejącego i występujących uwarunkowań, koncepcja planu, projekt planu oraz prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko, ustalenia planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonego Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., - obowiązującego do 1.01.2003 r.),
 - obowiązujące przepisy szczególne mające wpływ na przyjęte rozwiązania
2. W oparciu o przedstawione materiały ustalono następujący stan faktyczny:
- 1) Miasto Kraków przystąpiło do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej w oparciu o Uchwałę Nr CXIV/1025/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 r. określającą zasięg opracowania planu oraz ogólną problematykę opracowania.
Sporządzony projekt planu został zaopiniowany i uzgodniony z właściwymi organami, a następnie wyłożony do publicznego wglądu. Wniesione zarzuty zostały rozpatrzone przez Zarząd Miasta wśród nich zarzut Państwa Natalii i Wiesława Rydlów dotyczący przebiegu tunelu pod działką nr 238/8 obr. 5 i nie przeznaczanie jej na cele budowlane.
 - 2) Zarząd Miasta działając w ramach kompetencji przyznanej ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym rozpatrzył zarzut i postanowił o jego nieuwzględnieniu, i stosownie do ustawowych wymogów skierował go do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Radę Miasta Krakowa.
3. Rada Miasta Krakowa rozpatrując treść zarzutu wzięła pod uwagę następujące okoliczności:
- 1) Projekt planu ustala lokalizację działki nr 238/8 obr. 5 w obszarze przeznaczonym na tereny otwarte z zielenią oznaczone symbolem ZZO.
 - 2) W obowiązującym do 1.01.2003 r. miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994r., przedmiotowy teren położony był w obszarze ustalonym dla Trasy Zwierzynieckiej wg wariantu B jej przebiegu (KT), rolnym (RP) oraz miejskiej zieleni publicznej (ZP).
 - 3) Problem niekwestionowanej konieczności realizacji powiązań międzydzielnicowych po zachodniej stronie miasta dla odciążenia z ruchów tranzytowych Alei 3 Wieszczy stanowi przedmiot dyskusji od 1977r. tj. tworzenia planu ogólnego Krakowskiego Zespołu Miejskiego. Dyskusjom tym towarzyszy rozpoznanie uwarunkowań oraz wypowiedzi ekspertów, w tym z zakresu geologiczno-inżynierskiego i szeroko pojętej problematyki ekologicznej. Pojawienie się w planie z roku 1994 wariantu B dla przebiegu tzw. tunelu długiego (w stosunku do rozwiązań w poprzednich planach) stanowiło efekt szerokiej dyskusji specjalistów, w którym przeważały argumentacje ekologiczne, poparte wystąpieniami pisemnymi mieszkańców rejonu Woli Justowskiej (pozostawienie dwóch wariantów w planie z 1994 r. było spowodowane niedokończeniem dyskusji na etapie uchwalania planu i obligacji dokonania tych rozstrzygnięć przez Radę Miasta następnej kadencji). W wyniku przeprowadzonych ponownych szerokich dyskusji z udziałem specjalistów i społeczeństwa w roku 1998 Rada Miasta Krakowa podjęła dwie uchwały w przedmiotowej sprawie. Pierwsza dotyczyła wyboru wariantu dla przebiegu Trasy (przyjęto wariant „B” jako rozwiązanie optymalne z uwagi na konieczność minimalizacji kolizji z istniejącym magistralnym uzbrojeniem podziemnym) druga przystąpienia do opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej dla uporządkowania sytuacji prawnej.

- Kwestionowanie rozstrzygnięć Rady Miasta w przedmiotowej sprawie (w tym wybranego wariantu Trasy) nie może skutkować uwzględnieniem zarzutów składanych do planu. Konsekwencją prawną ich uwzględnienia byłaby bowiem konieczność zmiany uchwały Rady Miasta Krakowa Nr CXIV/1024/98 z dnia 22 kwietnia 1998 r. w sprawie wyboru wariantu przebiegu Trasy Zwierzynieckiej.
- 4) Przytoczone w zarzucie argumentacje nie są poparte szczegółowymi badaniami, które są właściwe do wykonania na etapie przygotowania projektowania inwestycyjnego. Na tym etapie dopiero można określić faktyczne zagrożenie oraz ustalić sposoby przeciwdziałania środkami technicznymi. Na tym etapie jest też ocena (a nie prognoza) oddziaływania inwestycyjnego na środowisko ustosunkowująca się zarówno do zagrożeń jak i proponowanych rozwiązań związanych z przeciwdziałaniem tym zagrożeniom.
 - 5) Ze względu na przebieg tunelu oraz lokalizację urządzeń związanych z Trasą Zwierzyniecką utrzymuje się w tekście projektu planu zapis wyznaczający nad pasem tunelu tereny otwarte z zielenią.
 - 6) Zapis planu, uwzględniając pojedyncze obiekty istniejące, wprowadza w ramach użytkowania dopuszczalnego możliwość ich wykorzystania na cele usług z towarzyszącą zielenią.
 - 7) Rozpatrując zarzut w nawiązaniu do całości rozstrzygnięć planistycznych w przedmiotowym obszarze oraz możliwości wprowadzenia korekty satysfakcjonującej składających zarzut uznano, że powyższe rozstrzygnięcie jest rozwiązaniem prawidłowym służącym zasadniczemu celowi jakim jest zachowanie ładu przestrzennego i jest zgodne z polityką przestrzenną utrzymywaną dla tego terenu w kolejnych dokumentach planistycznych oraz w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa.
 - 8) Złożony zarzut został również rozpatrzony w kontekście relacji interesu prawnego właścicieli, wynikającego z prawa własności terenu i interesu publicznego, jakim jest rozwój sieci drogowej w mieście. W świetle złożonego zarzutu konflikt interesu właściciela z interesem publicznym jest w pierwszym rzędzie konfliktem z powszechnie obowiązującym prawem, które jest nadrzędne w stosunku do tworzonego prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.
 - 9) Wymienione wyżej okoliczności wpływają na brak podstaw do uwzględnienia przez Radę Miasta Krakowa zarzutu w odniesieniu do pełnych oczekiwań zgłoszonych w piśmie.

Uzasadnienie prawne odrzucenia zarzutu wniesionego przez Państwa Natalię i Wiesława Rydlów:

Generalną podstawą prawną odrzucenia złożonego zarzutu (w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80, poz. 717) jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten zobowiązuje radę gminy do rozpatrzenia zarzutu, nie obliguje natomiast rady do jego uwzględnienia. Rada gminy ma więc prawo do odrzucenia zarzutu, a tym samym naruszenia w przypadkach uznanych za konieczne interesu prawnego zainteresowanej osoby, jeżeli takim rozstrzygnięciem nie narusza prawa.

Z uwagi na opisany wcześniej stan faktyczny Rada uznała, że w rozważanym przypadku istnieją przesłanki merytoryczne przemawiające za odrzuceniem zarzutu, co wprawdzie

powoduje naruszenie interesu prawnego właściciela, ale nie stwarza stanu naruszenia prawa taką decyzją. W omawianym przypadku naruszenie interesu prawnego można określić jako brak możliwości zagospodarowania nieruchomości w sposób oczekiwany przez właściciela.

Podkreślić trzeba, iż plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) – może więc wprowadzać ograniczenia w tym zakresie, jeżeli tak jak w rozpatrywanym przypadku stwierdza niesprzeczność takich rozstrzygnięć z Konstytucją RP, Kodeksem cywilnym oraz innymi ustawami. Poprzez opis stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków między nimi wykazano, że ograniczenia dla sposobu zagospodarowania działki wynikające z odrzucenia przedmiotowego zarzutu, chociaż naruszają interes prawny właściciela, nie powodują stanu naruszenia prawa, mogą zatem być skutecznie wprowadzone do ustaleń planu. Odrzucając zarzut Rada Miasta Krakowa nie działała zatem w sposób dowolny ani nie nadużyła przysługującego jej na mocy przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „władztwa planistycznego”. Rozważana była również ewentualność uwzględnienia przedmiotowego zarzutu. Uznano jednak, że skutki tej decyzji wiązałyby się z naruszeniem przepisów prawa, w związku z czym zarzutu nie można uwzględnić. Sposobem rozstrzygnięcia Rada nie naruszyła przepisów szczególnych. W tej sytuacji odrzucenie zarzutu jest uzasadnione pod względem faktycznym i prawnym.

Sposób rozstrzygnięcia zarzutu znajduje także uzasadnienie w następujących przepisach:

- przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), które wśród wielu zadań własnych gminy wyliczają sprawy ładu przestrzennego (art. 7 ust. 1, pkt. 1), a także sprawy terenów rekreacyjnych (art. 7 ust. 1 pkt. 10) - zaś jednym z podstawowych sposobów realizacji tego zadania jest sporządzanie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
- w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zmianami), w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 1, 2 i 3 nakazującego uwzględnienie w zagospodarowaniu przestrzennym wymogów ładu przestrzennego, urbanistyki, walorów krajobrazowych, wymagań ochrony środowiska przyrodniczego, zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi. Należy zaznaczyć, że Rada Miasta Krakowa rozważała sposób rozstrzygnięcia zarzutu także i w aspekcie wymogów wynikających z pkt. 5 cyt. przepisu, który mówi o walorach ekonomicznych przestrzeni i prawie własności oraz art. 3 ustawy stanowiącego, że „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, każdy ma prawo do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny”.
- w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 71 poz. 838 z późn. zm.) z treści której wynika, że prezydent miasta, jako zarządca dróg publicznych w mieście jest zobowiązany do opracowania projektów rozwoju sieci drogowej (Art.19 ust.5 i Art. 20 pkt.1).

Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego oraz przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Krakowa uznała, że decyzją właściwą jest odrzucenie zarzutu, co oznacza pozostawienie na terenie będącym własnością zainteresowanych zieleni otwartej.”

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Krakowa, przychylając się do poprawek zawartych w Opinii Nr 99/2004 Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska RMK z dnia 6 września 2004r. do projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie rozpatrzenia zarzutów nieuwzględnionych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów zwolnionych z rezerwy pod przebieg Trasy Zwierzynieckiej uznał, że istnieje możliwość uwzględnienia zarzutów w zakresie proponowanym przez Komisję. Uzasadnienie rozpatrzenia i zakres uwzględnienia zarzutów objętych poprawką Komisji zawarte jest w projekcie Autopoprawki, w załącznikach określonych w pkt II i pkt IV.

Uwzględnienie poprawki Komisji powoduje konieczność równoczesnej zmiany uzasadnienia odrzucenia zarzutu objętego § 83 projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w/s rozpatrzenia nieuwzględnionych zarzutów, a zawartego w załączniku nr 83 do w/w projektu uchwały, w formie zawartej w niniejszej Autopoprawce, w jej punkcie V.

Z punktu widzenia kształtowania przestrzeni i zachowania ładu przestrzennego, obszary (kwartały) powinny otrzymać jednolite ustalenia (niezależnie od podziałów geodezyjnych). Uwzględniając poprawkę Komisji, poszerzenia terenów zabudowy, można było dokonać w stosunku do działek których dotyczyły zarzuty. Zmiana przeznaczenia innych działek w kwartale, na tym etapie procedury planistycznej (w przypadku, gdy do projektu planu nie złożono zarzutu ani protestu) wiązałoby się z powtórным uzgodnieniem i opiniowaniem, a także ponownym wyłożeniem projektu planu do publicznego wglądu.